

[Lundberg.]

paa Tomandshaand om, hvor længe det kunde vare, inden han blev færdig, og at vi havde et Møde, i hvilket Sagen blev udsat, fordi, som jeg sagde, det ærede Medlem naturligvis maatte have den fornødne Tid. Jeg spørger nu det ærede Medlem Hr. Krag: Har det ærede Medlem ønsket anden og mere Forhandling end den, der fandt Sted? Har det ærede Medlem stillet Ændringsforslag i Udvalget udover det lille formelle, som vi var enige om? Har det ærede Medlem ønsket andre Oplysninger end dem, som vi her ser aftrykt i Betænkningen, og har det ærede Medlem ikke selv været Herre over, hvor længe han vilde være om at skrive sin Betænkning? Naar det ærede Medlem har besvaret disse Ting, vil det staa fast her, at hans Tale i denne Sag har været fuldkommen uvederhæftig.

Formanden: Det ærede Medlem bør ikke bruge saa stærke Udtryk.

Rager: I første Række kaldes jeg frem af den Udlægning af mine Ord om Betydningen af Omkostningerne vedrørende dette Forslag, som det ærede Medlem Hr. Krag fremkom med i Slutningen af sin Tale, og som naturligvis, udformet paa rette Maade og af de rette Organer, kunde benyttes til Landet over at hævde, at det radikale Venstre gennem sin Ordfører havde udtalt sin Foragt for, hvad de sociale Love kostede; de skulde gennemføres, uanset hvad det kostede. Dette er ikke sagt, og det ved det ærede Medlem ogsaa meget godt.

Jeg maa forlænge Debatten med at forklare nøje, saaledes at det ikke kan misforstaas, og saaledes at det ikke kan misbruges, hvad Meningen er. Meningen er den, at en nærmere Overvejelse af de Beregninger, der har været fremført her over, om der kommer til at medgaa 5 eller 10 Mill. Kr., har ikke saa stor Interesse for os, fordi vi mener, at disse Penge, hvad enten det nu bliver 5 eller 10 Mill. Kr., nødvendigvis vil komme til at medgaa. Det, der har Interesse for os, er at faa Pengene fordelt ligeligt og paa de rette Skuldre, og det er dette, der ikke har det ærede Medlem Hr. Krag's Interesse.

Naar jeg i øvrigt ser paa Betænkningen og det ærede Medlem Hr. Krag's Tale i Dag, konstaterer jeg, at der efterhaanden er fem Grunde, hvorfor Venstre ikke kan formenes at gaa med til denne Lovgivning.

For det første er det af Omsorg for den nye Arbejdsløshedslov og Oprettelsen

af Krisefonds. Thi man siger, at dette Lovforslags Vedtagelse let vil lægge Hindringer i Vejen for Oprettelse af disse Krisefonds. Det glæder mig at konstatere den Interesse, som det ærede Medlem Hr. Krag og hans Meningsfæller i Udvalget viser for Oprettelsen af Krisefonds, og det skal særlig glæde mig den Dag, vi skal til at gennemføre i Detailler et Arbejde paa den Lov, at se, hvorledes den Interesse vil give sig Udtryk, baade i Arbejdet med og eventuelt i Stillen af egnede Ændringsforslag, hvis saadanne skulde være nødvendige.

For det andet gaar man ikke med, fordi Arbejdsløshedsfonden ikke formenes at kunne bære de paagældende Udgifter, medens det dog turde være bevist, at den kan, nemlig af selve det ærede Medlem Hr. Krag, som netop er kommet til, at den netop vil saldere.

For det tredje gaar man ikke med, fordi Arbejdsløsheden ikke er saa stor, at man mener, at ny ekstraordinær Hjælp er paakrævet. Men naar man regner Tallet for Udgifterne, sætter man dog Antallet af arbejdsløse saa højt som muligt.

For det fjerde gaar man ikke med, fordi der har været ubehageligt i Udvalget. Ja, jeg vil indrømme, at jeg synes heller ikke, Arbejdet altid er gaaet lige glat, men jeg vil gerne til det Antal Spørgsmaal, som Udvalgets Formand har stillet til det ærede Medlem Hr. Krag, føje dette: Har dette Udvalg nogen Sinde begyndt et Møde, før det ærede Medlem Hr. Krag er kommet til Stede, og har dette Udvalg nogen Sinde fortsat noget Møde, efter at det ærede Medlem har forladt Salen? Jeg vil gerne endnu spørge: Har det ærede Medlem Hr. Krag ikke haft en Fornemmelse af, at Udvalgets Medlemmer paa alle Maader vilde tage ethvert Hensyn til det stærkt optagne og meget benyttede Udvalgsmedlem Hr. Krag's Tid?

Endelig vil Venstre ikke støtte Lovforslaget, fordi de overhovedet ikke ønsker at lovgive paa Understøttelsesomraadet. Det er egentlig det, som er det interessante, for hvorfor kommer denne Lovgivning frem som en midlertidig Understøttelseslovgivning? Det er netop, for at vi i nogen Tid kan faa Anledning til at overveje det af Socialministeren fremsatte Forslag til denne nye Lov, der skal give det faste Grundlag, den Lov, som det havde været den forrige Regerings Pligt, da den ikke længere vilde finde sig i 1924-Ordningen, at skabe i 1927, men som det ikke lykkedes den at skabe, hver-